

Grundlov er vedtaget og Rigsdagen er valgt ved almindelig Valgret, vilde det se mere urimeligt ud end nogen Sinde før, hvis man bremsede den lige og almindelige Valgret ude i Kommunerne, og det var jo i Virkeligheden det, der vilde være Tale om, hvis vi fulgte det ærede Medlem fra Fredericia. Men jeg har ogsaa det bestemte Indtryk, at det vil ikke blive Tilfældet.

Et af de Punkter, det ærede Medlem nævnedes, og hvorom der har været noget delte Meninger, er § 21. Kommissionen har vedtaget, at der skulde være et Overbevillingsnævn; dette Forslag er jeg gaaet med til indenfor Kommissionen, og det er der altsaa Enighed om, men jeg for mit Vedkommende betragter det som et Fremskridt, at den højtærede Indenrigsminister har føjet dertil, at i visse Tilfælde kan Overbevillingsnævnes Afgørelse indankes for Ministeriet. Det ærede Medlem fra Nibe (Kvist) udtalte paa Partiets Vegne, at han ikke var enig med den højtærede Indenrigsminister i den Affattelse, som han havde givet § 21. Paa dette Omraade har Ministeren ikke fulgt det Mindretal i Kommissionen, som han ellers i alt væsentligt har fulgt. Det ærede Medlem fra Nibe betonedes, at han ønskede, at alle de særlige Bevillinger, der var Tale om med Hensyn til Ret til Udskænkning af stærke Drikke, skulde anbefales af de kommunale Bevillingsmyndigheder for i det hele taget at kunne blive udstedt, og jeg for mit personlige Vedkommende slutter mig helt og fuldt ud til denne Udtalelse.

Et andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) nævnedes, var § 29 om Søndagsforbud. Der er ikke, saaledes som det ærede Medlem udtalte enkelte Gange, Tale om en Søndagslukning af Beværtninger, men kun om, at de kommunale Vælgere faar Adgang til ved Afstemning at fastslaa, hvorvidt der skulde være Ret til Udskænkning af stærke Drikke paa Søn- og Helligdage eller ikke. Det ærede Medlem fra Nibe (Kvist) har gjort opmærksom paa, at Kommissionen har sluttet sig til det Standpunkt, at der ikke skulde udskænkes stærke Drikke i Beværtninger fra 5—8 Morgen, og at Mindretallet — ikke det, som den højtærede Indenrigsminister i alt væsentligt ellers har fulgt, men et andet Mindretal — har foreslaaet, at der skulde være Adgang til paa Landet at give de kommunale Vælgere Ret til at stemme om, hvorvidt der maatte udskænkes stærke

Drikke efter Kl. 8 i en Tid af seks Timer. Dette begrænsede Søn- og Helligdagsforbud skulde altsaa kunne strække sig til Kl. 2 Søndag Eftermiddag. Naar denne Indrømmelse er gjort fra dette Mindretals Side, er det ikke muligt, forekommer det mig, principielt at gaa imod det Forslag, som det andet Mindretal har stillet, det Mindretal, som den højtærede Indenrigsminister har fulgt ved at foreslaa, at de kommunale Vælgere faar Adgang til at stemme om, hvorvidt der skal være Forbud mod Udskænkning af stærke Drikke hele Søndagen eller ikke.

Det ærede Medlem fra Fredericia betonedes, at det vilde volde Vanskelighed i en By som København, hvis et saadant Søndagsforbud blev vedtaget; det vilde sikkert nok volde Vanskelighed, hvis der ganske pludselig blev indført saadanne Bestemmelser her, fordi der ikke er tilstrækkelig Folkestemning derfor i en By som København. Men paa de Steder, hvor de kommunale Vælgere er stemte for en saadan Bestemmelse, kan man ganske roligt lade dem bære Ansvaret for, hvordan Forbudet vil virke. De skal nok sørge for at varetage Kommunens Interesser under fuldt Ansvar og paa en saadan Maade, at baade deres Kommune og det danske Samfund kan være tjente dermed. Derfor vil jeg for mit Vedkommende sige, at jeg anser det Standpunkt for at være det rigtigste, som det Mindretal, hvortil jeg hører i Kommissionen, har indtaget: At give de kommunale Vælgere Lejlighed til at indføre dette Forbud mod Udskænkning af stærke Drikke paa Søn- og Helligdage. Jeg er forvisset om, at i store Dele af det danske Folk hilser man en saadan Bestemmelse i Beværterloven med Glæde, og jeg takker den højtærede Indenrigsminister, fordi han ogsaa paa dette Omraade har sluttet sig til Kommissionens Mindretals Standpunkt.

Et andet Spørgsmaal, som den sidste ærede Taler fremdrog, var Spørgsmaalet om at yde Erstatning, naar Bevillingen om Ret til Udskænkning af stærke Drikke ikke blev fornyet, efter at Tiden for dens Varighed er udløbet. Ogsaa her udtalte det ærede Medlem sig paa Kommissionens Flertals Vegne eller stillede sig paa dets Standpunkt, gik altsaa mod baade Kommissionens Mindretal og den højtærede Indenrigsministers Forslag, som er udarbejdet paa en lidt anden Maade, men saaledes som jeg for mit Vedkommende finder det fuldt forsvarligt. Dette Krav om, at der skal ydes Erstatning, naar en Spi-